

Amit a görögteknősről tudni kell

A mediterrán, a szubtrópusi és a trópusi vidékeken több tucat olyan teknősfaj él, amely egész életét a szárazföldön, sőt gyakran sztyeppes környezetben tölti. Vannak közöttük olyanok is, - például az elefántteknősök – amelyek a több mázsás súlyt is elérhetik.

Mint ahogy az a nevében is benne van, a görögteknős főleg Görögországban található, de előfordul még az Adria partjain és Dalmáciában is.

A görögteknős leginkább a háborítatlan parlagföldeken, a csalitos, bokros területeken, ligetes erdőkben, elhagyott gyümölcsösökben él. A kifejlett állatok ovális alakú páncélja 18-20 cm hosszú, és 12-14 cm széles. Az ilyen teknősök súlya 1-1,5 kiló.

Hátpáncéljuk szennyessárga színű, és többnyire háromszögletű fekete foltokkal van tarkítva. Mintázatuk révén jól beolvadnak a sárguló fűbe, vagy az avarba. Éppen ezért elég nehéz rájuk bukkanni. Esős, hideg idő után azonban, ha kisüt a nap, könnyű a befogásuk, mert ilyenkor szívesen sütkeznek a napon.

A görögteknőshöz állatkereskedésekben lehet hozzájutni, de mivel kereskedelmüket igen szigorú rendeletek szabályozzák, ezért csak olyan állatot vegyünk meg, amelyhez úgynevezett CITES papírt is adnak.

Egy-két állat elhelyezésére egy 50x100 cm alapterületű és 30-40 cm magasságú terrárium megfelel. Minthogy a meleget nagyon kedvelik, ezért a terráriumban - akár egy közönséges virágcserepbe építve – helyezzünk el egy 40-60 wattos izzólámpát is, hogy az melegítse őket. Férőhelyüket homokkal, néhány száraz faággal, kövel, száraz falevéllal tegyük a természetes élőhelyhez hasonlatossá.

A görögteknős növényevő: főleg fűfélékkel, vadherével, gyümölcsökkel él. A terráriumban jó étvággal fogyasztja a salátalevelet, a reszelt sárgarépat, a főtt burgonyát, a rizst, továbbá a legkülönbébb gyümölcsöket. Napi takarmányához hetente egyszer keverjük egy kis nyers húst – de semmi esetre se sertéshúst, vagy parizert!! – , mert némi állati eredetű fehérjére is szüksége van, továbbá egy kevés mennyiségű tojáskehéjport, mert az csontozatának, valamint páncélzatának építéséhez elengedhetetlenül szükséges. A mészhiány következtében az állat páncélja megpuhul, majd elpusztul!

Teknőseinket naponta egyszer etessük, de ha néhány napig nem fogyasztanak semmit, az sem baj: valószínű, hogy csupán az időjárás változásainak hatására csökken az étvágyuk.

A napfényes tavaszi, nyári időszakban – csak felügyelet mellett!! – kiengedhetjük őket a kertbe, vagy a teraszra egy kicsit napfürdőzni. Arra azonban mindenképpen ügyeljünk, hogy legyen olyan búvóhelyük, ahová a túl erős napsugárzás elől el tudnak rejtőzni, különben elpusztulnak. A másik veszélyforrás a kutya: sajnos nem egy esetben előfordult már, hogy egy óvatlan pillanatban a házőrző eb csupán játékszenvedélyét kiélendő „eljátszotta” a görögteknőst. Ennek megelőzése érdekében a kutyát kössük meg.

Megesik, hogy november, december táján egyáltalán nem hajlandóak táplálkozni teknőseink: telelni készülnek. Ebben az esetben egy-két hónapra helyezzük őket avar közé, és fagymentes – 4-6 fok körüli hőmérsékletű - helyen (pincében) teleltessük át őket. Ha étvágyukkal nincs gond, akkor akár egész télen gondozhatjuk, és etethetjük őket.